

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 165

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 1 martie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 609 din 2 octombrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative	2–4
Decizia nr. 821 din 11 decembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 41 alin. (1) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții	5–7
Decizia nr. 822 din 11 decembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 98 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	7–8
Decizia nr. 823 din 11 decembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 109 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	9–10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
138. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale pentru modificarea și completarea Ordinului președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 138/2010 privind aprobarea tarifelor percepute pentru actele eliberate de Agenția Națională pentru Resurse Minerale în domeniul minier.....	11–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 609**

din 2 octombrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, excepție ridicată de Ciprian Florin Luca, în Dosarul nr. 714/59/2013 al Înaltei Curte de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.175D/2016.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru partea Agenția Națională de Integritate, doamna consilier juridic Alexandra Nicolae, cu delegație la dosar, lipsind autorul excepției. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Agenției Naționale de Integritate, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, arătând că autorul excepției dorește pronunțarea unei decizii de interpretare și aplicare a textului de lege criticat, aspect ce intră în competența instanțelor ce judecă fondul cauzei. Mai arată că art. 8 din Legea nr. 176/2010 nu face decât să reglementeze cadrul în care Agenția Națională de Integritate poate să dezvolte relații de colaborare și să încheie protocoale cu alte instituții publice sau alte persoane juridice de drept public, în vederea îndeplinirii scopului său, respectiv evaluarea averii și a intereselor persoanelor care au obligația declarării lor.

4. Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 69 din 22 februarie 2018.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 14 iunie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 714/59/2013, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea**

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (1) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative. Excepția a fost ridicată de Ciprian Florin Luca, într-o cauză în care a solicitat anularea raportului de evaluare nr. 26.009/G/II/12 iunie 2013, prin care s-a constatat că se află în stare de incompatibilitate, și în care a fost ridicată excepția de nelegalitate a protocoalelor încheiate de Agenția Națională de Integritate cu alte instituții, în temeiul textului de lege criticat.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că legiuitorul a ales să abordeze, într-un singur articol, două aspecte juridice distincte, unul cu privire la scopul Agenției Naționale de Integritate și celălalt cu privire la „așa-zisa procedură de culegere a informațiilor”. Aspectul de neconstituționalitate vizează teza a doua a art. 8 alin. (1) din Legea nr. 176/2010, referitoare la culegerea de informații, care reprezintă o gravă încălcare a dispozițiilor art. 26 din Constituție. Culegerea de informații realizată în mod discreționar de către Agenție, atribuție „demnă de a completa atribuțiile parchetului”, se face pe baza unor „protocoale de colaborare” încheiate cu entități din țară sau străinătate. Prin prisma faptului că această procedură nu beneficiază de nicio garanție cu privire la respectarea drepturilor fundamentale ale omului, referitoare la viața intimă, familială și privată, sau a proporționalității măsurii, aceasta permite intruziunea discreționară în viața intimă, familială și privată a persoanelor. De asemenea, nu se respectă obligațiile referitoare la protecția datelor cu caracter personal. Autorul excepției invocă, în susținerea acesteia, Hotărârea din 1 octombrie 2015, pronunțată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în Cauza C-201/14, *Bara și alții*, prin care s-a reținut că Agenția Națională de Administrare Fiscală și Casa Națională de Asigurări de Sănătate aveau obligația de a informa persoanele ce realizează venituri din activități independente asupra faptului că datele lor personale de natură fiscală au fost transmise și urmează să fie prelucrate. Autorul susține, așadar, asemănarea dintre protocoalele nepublice, prevăzute de Legea nr. 176/2010, și protocolul nepublic din Cauza *Bara și alții*, hotărâre opozabilă *erga omnes*. Mai arată că „se va dovedi chiar necesar și util ca instanța de contencios constituțional să sesizeze Curtea de Justiție a Uniunii Europene printr-o acțiune preliminară, astfel încât instanța de la Luxembourg să poată lămuri problema compatibilității dispozițiilor naționale cu dreptul european.” În ipoteza în care legislativul și executivul adoptă

reglementări contrare dreptului european, chestiunea devine una de constituționalitate, întrucât sunt încălcate chiar dispozițiile art. 148 alin. (2) și (4) din Constituție. În lumina dispozițiilor art. 10 și art. 11 din Directiva 95/46/CE, protocoalele de colaborare între instituțiile și autoritățile publice nu respectă exigențele impuse, inclusiv sub aspectul verificării împrejurării dacă dispozițiile art. 8 alin. (1) din Legea nr. 176/2010 și protocoalele de colaborare, necunoscute părților și instanței, sunt „măsuri legislative”, în sensul art. 13 din directivă. Solicitarea făcută de către o autoritate publică unor instituții publice, autorități publice ori persoane fizice și juridice de drept privat, de furnizare a unor informații financiare, contractuale și comerciale, referitoare la situația unor persoane fizice, fără a informa persoana cercetată cu privire la faptul că s-au solicitat aceste informații de la persoanele anterior menționate, constituie o încălcare a dreptului la un proces echitabil, prevăzut de art. 21 alin. (1)—(3) din Constituție, și a dreptului la viață privată, cu încălcarea și a art. 53 din Constituție, persoana fiind supusă verificărilor, fără să poată beneficia de nicio garanție cu privire la prelevarea acestor informații. De asemenea, imposibilitatea de a lua cunoștință de „protocoalele de colaborare” încheiate de către aceste instituții, chiar în condițiile existenței unui proces pendinte, încalcă art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție, privind dreptul de acces liber la justiție și dreptul la un proces echitabil. În final autorul arată că inexistența contradictorialității, inechitatea administrării probelor, faptul că persoana nu a beneficiat de timpul și de facilitățile necesare pentru pregătirea apărării, inexistența posibilității de a interoga funcționarii care au declanșat procedura și au pregătit raportul de evaluare demonstrează că Agenția Națională de Integritate a încălcat în mod sistematic prevederile art. 6 paragraful 1 și paragraful 3 lit. b) și d) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

7. Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece motivarea excepției pornește în mod eronat de la premisa că art. 8 din Legea nr. 176/2010 reglementează o procedură de „culegere de informații”, care s-ar realiza discreționar. În realitate, aceasta se referă la posibilitatea Agenției Naționale de Integritate de a încheia protocoale și de a dezvolta relații de colaborare cu alte entități, procedurile de evaluare fiind reglementate în alte articole ale legii. Criticile formulate de autor privesc doar interpretarea și aplicarea legii, care intră în competența instanței ce judecă fondul.

8. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor legale criticate este, în principal, inadmisibilă, deoarece competența Agenției Naționale de Integritate de a încheia protocoale cu alte instituții nu are legătură cu motivele pentru care s-a constatat starea de incompatibilitate. În subsidiar, excepția este neîntemeiată, deoarece textul de lege criticat nu poate constitui, prin el însuși, o atingere a drepturilor constituționale invocate.

10. **Avocatul Poporului** apreciază că textul de lege criticat este constituțional, potrivit punctului de vedere exprimat anterior.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Agenției Naționale de Integritate și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 8 alin. (1) din Legea nr. 176/2010. În realitate, Curtea observă că autorul critică teza a doua a art. 8 alin. (1) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010, care au următorul conținut:

— Art. 8 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 176/2010: „*Scopul Agenției este asigurarea integrității în exercitarea demnităților și funcțiilor publice și prevenirea corupției instituționale, prin exercitarea de responsabilități în evaluarea declarațiilor de avere, a datelor și informațiilor privind averea, precum și a modificărilor patrimoniale intervenite, a incompatibilităților și a conflictelor de interese potențiale în care se pot afla persoanele prevăzute la art. 1, pe perioada îndeplinirii funcțiilor și demnităților publice. În îndeplinirea acestui scop, Agenția poate dezvolta relații de colaborare prin încheierea de protocoale cu entități din țară sau din străinătate*”.

14. În opinia autorului excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legii, art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, art. 26 privind viața intimă, familială și privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale și art. 148 alin. (2) și (4) privind integrarea în Uniunea Europeană.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra unor critici similare s-a pronunțat prin Decizia nr. 69 din 22 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 din 4 iulie 2018.

16. Cu acel prilej, Curtea a reținut că dispozițiile art. 8 alin. (1) din Legea nr. 176/2010 reglementează cu privire la scopul Agenției Naționale de Integritate, care este asigurarea integrității în exercitarea demnităților și a funcțiilor publice și prevenirea corupției instituționale, prin exercitarea de responsabilități în evaluarea declarațiilor de avere, a datelor și a informațiilor privind averea, precum și a modificărilor patrimoniale intervenite,

a incompatibilităților și a conflictelor de interese potențiale în care se pot afla persoanele prevăzute la art. 1, pe perioada îndeplinirii funcțiilor și demnităților publice.

17. Curtea a reținut că Agenția Națională de Integritate desfășoară o activitate administrativă de evaluare a declarațiilor de avere, a datelor, a informațiilor și a modificărilor patrimoniale intervenite, a intereselor și a incompatibilităților pentru persoanele prevăzute de lege. Totodată, Curtea a observat că Agenția Națională de Integritate nu pronunță hotărâri investite cu autoritate de lucru judecat, ci întocmește rapoarte, care se concretizează în evaluări ale unor fapte ori situații cu semnificație juridică, a căror finalitate conferă dreptul de sesizare a instanțelor de judecată sau, după caz, a altor autorități și instituții competente, în vederea dispunerii măsurilor prevăzute de lege, și că Agenția Națională de Integritate nu face altceva decât să semnaleze existența unor potențiale nesocotiri ale prevederilor legale referitoare la conflictele de interese și compatibilități. De asemenea, Curtea a observat că, potrivit art. 21 alin. (4) din Legea nr. 176/2010, raportul de evaluare se comunică în termen de 5 zile de la finalizare persoanei care a făcut obiectul activității de evaluare și, dacă este cazul, organelor de urmărire penală și celor disciplinare. Persoana care face obiectul evaluării poate contesta raportul de evaluare a conflictului de interese sau a incompatibilității, în termen de 15 zile de la primirea acestuia, la instanța de contencios administrativ, în temeiul art. 22 alin. (1) din aceeași lege (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 449 din 16 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 18 august 2015, paragrafele 23, 28 și 29).

18. Curtea a mai reținut că dispozițiile art. 8 alin. (1) din Legea nr. 176/2010 reglementează posibilitatea Agenției de a dezvolta relații de colaborare, prin încheierea de protocoale cu entități din țară sau din străinătate, în îndeplinirea scopului său, anterior menționat, și că autorul excepției își întemeiază critica pe o confuzie cu privire la dispozițiile Legii nr. 176/2010.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ciprian Florin Luca, în Dosarul nr. 714/59/2013 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal, și constată că prevederile art. 8 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 octombrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

19. În acest sens, Curtea a reținut că art. 8 alin. (1) nu reglementează nicidecum „procedura culegerii de informații”, de care este nemulțumit autorul excepției. Solicitarea de informații, înscrisuri și documente se realizează potrivit art. 15 din Legea nr. 176/2010, **articol ce nu a fost supus controlului de constituționalitate.**

20. Având în vedere cele anterior constatate, Curtea reține că dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor și ale art. 21, care consacră accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, nu sunt încălcate prin dispozițiile art. 8 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 176/2010.

21. Cât privește dispozițiile art. 26 din Constituție, referitoare la viața intimă, familială și privată, și ale art. 148 alin. (2) și (4) privind integrarea în Uniunea Europeană, Curtea constată că acestea nu au legătură cu soluția legislativă care consacră posibilitatea Agenției de a dezvolta relații de colaborare, prin încheierea de protocoale cu entități din țară sau din străinătate. De asemenea, Curtea reține că dispozițiile art. 53 nu au incidență în cauză, de vreme ce nu s-a reținut restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale.

22. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziei menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

23. Curtea constată, cu acest prilej, că autorul a criticat doar posibilitatea Agenției Naționale de Integritate de a dezvolta relații de colaborare cu entități din țară sau din străinătate, prin încheierea de protocoale. Acesta nu și-a formulat critica cu privire la mijloacele prin care Agenția Națională de Integritate își atinge scopul, reglementate de art. 15 din Legea nr. 176/2010. Nu este astfel criticat articolul care dă substanță activității Agenției și care face legătura între scopul acesteia și actele încheiate în vederea realizării acestui scop, protocoalele. Or, Curtea Constituțională nu se poate substitui autorului excepției în motivarea acesteia.

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 821

din 11 decembrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 41 alin. (1) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 41 alin. (1) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, excepție ridicată de Ioana Costache în Dosarul nr. 3.601/197/2014 al Tribunalului Brașov — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 638D/2017.

2. La apelul nominal răspund autoarea excepției, personal, și partea Societatea Dacia Invest Grup — S.R.L. din Brașov, prin avocat Cătălina Preda, din cadrul Baroului Brașov, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsește partea Liviu Pande. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că la dosar autoarea excepției și părțile Societatea Dacia Invest Grup — S.R.L. din Brașov și Liviu Pande au comunicat note scrise prin care solicită respingerea criticilor de neconstituționalitate. De asemenea, magistratul-asistent învederează Curții că la dosar Asociația Investitorilor Astra 2009 — S.R.L. din Brașov a comunicat o cerere de intervenție accesorie în interesul autoarei excepției.

4. Avocatul părții și reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea, ca inadmisibilă, a cererii de intervenție.

5. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 61 din Codul de procedură civilă, coroborate cu cele ale art. 14 din Legea nr. 47/1992, respinge, ca inadmisibilă, cererea de intervenție accesorie formulată.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autoarei excepției, care solicită admiterea criticilor de neconstituționalitate. Plecând de la premisa că proprietarul unei construcții trebuie să beneficieze și de un drept real asupra terenului pe care este situată construcția, susține că prevederile art. 41 din Legea nr. 50/1991 încalcă dreptul fundamental de proprietate privată, în măsura în care nu dispun și cu privire la spațiile comerciale. Astfel, prevederile legale criticate au permis instanțelor judecătorești interpretarea în sensul că aceste norme nu sunt aplicabile și în cazul construcțiilor — spații comerciale, ceea ce generează o mare nedreptate, deoarece determină, în realitatea, nerecunoașterea dreptului de proprietate asupra unei construcții. Autoarea face referire la punctele de vedere exprimate de Guvern și Avocatul Poporului asupra excepției de neconstituționalitate și precizează că aceste autorități au reținut, în mod eronat, că solicită modificarea sau completarea legii.

7. Avocatul părții solicită respingerea excepției ca inadmisibilă, deoarece excepția de neconstituționalitate este

nemotivată, vizând, de fapt, aspecte privind modificarea și completarea legii.

8. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, sens în care arată că, prin criticile de neconstituționalitate formulate, se pun în discuție probleme privind interpretarea și aplicarea normei legale, de competența instanței judecătorești, precum și aspecte referitoare la modificarea și completarea legii.

9. Având cuvântul în replică, avocatul părții Societatea Dacia Invest Grup — S.R.L. din Brașov susține că, în prezent, autoarea excepției nu mai are calitate procesuală pentru invocarea excepției de neconstituționalitate, deoarece nu a achitat creanțele datorate părții Societatea Dacia Invest Grup — S.R.L. din Brașov.

10. În replică, autoarea excepției precizează că ceea ce a determinat invocarea excepției de neconstituționalitate este afectarea majoră a dreptului său de proprietate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

11. Prin Încheierea din 9 februarie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 3.601/197/2014, **Tribunalul Brașov — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 41 alin. (1) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții.**

12. Excepția a fost ridicată de Ioana Costache cu prilejul soluționării apelului împotriva unor hotărâri judecătorești pronunțate într-o cauză având ca obiect o plângere împotriva încheierii de carte funciară.

13. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autoarea acesteia susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale în măsura în care nu dispun și cu privire la construcțiile cu destinația de spațiu comercial. Astfel, prevederile legale criticate lipsesc dobânditorul dreptului de proprietate asupra unui spațiu comercial chiar de posibilitatea dobândirii acestui drept, precum și de posibilitatea intabulării în cartea funciară a dreptului de proprietate asupra spațiului comercial. De asemenea, prevederile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece nu garantează și nu ocrotesc dreptul de proprietate asupra construcțiilor, spații comerciale, edificate pe un teren proprietate privată asupra căruia există un drept de concesiune legal constituit.

14. Expunând situația din speța sa, autoarea susține că, potrivit principiului *accessorium sequitur principale*, evocat prin art. 40 din Legea nr. 50/1991, ar fi dobândit odată cu dreptul de proprietate asupra bunului principal (un spațiu comercial) și dreptul de proprietate asupra tuturor bunurilor accesorii imobilului, dezmembrămintele dreptului de proprietate urmând în mod firesc același principiu. Susține că dreptul de concesiune a fost astfel transmis, conform legii, asupra cotei de teren aferente spațiului comercial, în speță asupra cotei de 0,65%. Orice altă interpretare a art. 41 din Legea nr. 50/1991, în sensul că această prevedere nu dispune cu privire la spațiile comerciale, ci doar cu privire la spațiile locative, și, prin urmare, dreptul de concesiune nu s-a transmis în patrimoniul autoarei

excepției, este neconstituțională. În susținerea criticii de neconstituționalitate sunt invocate și dispozițiile art. 41 din Legea nr. 50/1991, în cuprinsul cărora sintagma „spații locative cu altă destinație” se referă și la spațiile comerciale. Se susține că Legea nr. 50/1991 este legea-cadru referitoare la construcții și nu există o altă reglementare specială cu privire la construcția spațiilor comerciale.

15. **Tribunalul Brașov — Secția I civilă** opinează că, în modalitatea în care a fost invocată, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. Astfel, excepția de neconstituționalitate a art. 41 alin. (1) din Legea nr. 50/1991 este invocată de către apelantă în sensul că, în opinia acesteia, textul este neconstituțional, încalcând dispozițiile art. 44 din Constituție privind dreptul de proprietate privată, în măsura în care nu dispune și cu privire la spațiile comerciale și îl lipsește astfel pe titularul dreptului de proprietate asupra unui astfel de spațiu de posibilitatea de a dobândi și dreptul de concesiune asupra terenului aferent acestuia; or, în această situație este evident faptul că excepția de neconstituționalitate vizează, în realitate, o chestiune de interpretare a legii, respectiv de determinare a conținutului sintagmei: „construcției pentru a cărei realizare acesta a fost constituit”, atribut care revine instanței de judecată.

16. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

17. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. Reține că, din susținerile autoarei excepției, în sensul că art. 41 alin. (1) (fostul art. 35) ar fi neconstituțional, în măsura în care nu dispune imperativ și cu privire la construcțiile cu destinația de spațiu comercial, rezultă că aceasta susține neconstituționalitatea textului de lege prin prisma omisiunii de reglementare, astfel că, în realitate, critica de neconstituționalitate ar tinde la modificarea și/sau completarea prevederilor de lege supuse controlului de constituționalitate. Or, suplینirea lipsei de reglementare nu intră în atribuțiile Curții Constituționale, Parlamentul având rolul de autoritate legiuitoare. De asemenea, prin prisma criticilor formulate — cu referire la modalitățile de transmitere/înscrisere a dreptului de proprietate asupra unui/unor construcții, înstrăinată/înstrăinate în mod succesiv, precum și a dreptului de concesiune asupra unei/unor suprafețe de teren aflate în proprietatea statului aferente unei/unor cote din construcție și/sau a dreptului de folosință asupra terenului aferent unei/unor cote din construcție (cu destinația de spații comerciale) dobândite (prin donație) de către autoare — se poate constata că aceasta sesizează cu precădere aspecte privind interpretarea și aplicarea legii. Or, astfel de aspecte intră în competența de soluționare a instanțelor judecătorești, iar nu a Curții Constituționale.

18. **Avocatul Poporului** consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. Reține că, prin motivele de neconstituționalitate evocate de autoare, în realitate, se urmăresc modificarea și completarea soluției legislative, pentru a se stabili *expressis verbis* că textul de lege se aplică și în cazul spațiilor comerciale. Privită dintr-o perspectivă mai largă, neconstituționalitatea textului de lege ar rezulta, în opinia autoarei, și din interpretarea coroborată a prevederilor art. 40 și 41 din Legea nr. 50/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare. În context, în calitate de deținătoare a unui spațiu comercial, autoarea întâmpină dificultăți în privința dobândirii dreptului de concesiune asupra unui teren. Or, dreptul de concesiune nu este un instrument de restrângere a dreptului de proprietate, ci este o instituție juridică ce permite darea în exploatare a unor bunuri și intrarea lor în circuitul economic. Sub acest aspect, Avocatul Poporului precizează că modificarea și completarea legii reprezintă atribuții exclusive ale legiuitorului, conform art. 61 alin. (1) din Constituție, iar, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 „Curtea Constituțională se pronunță

numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”. Mai mult, prevederile art. 40 și 41 din Legea nr. 50/1991 nu pot fi aplicate clădirilor edificate în care se află doar spații comerciale, pentru că acestea devin incidente „în cazul când într-o clădire se realizează mai multe apartamente și suprafețe locative cu altă destinație”, motiv pentru care legiuitorul a folosit conjuncția „și”.

19. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, notele scrise depuse la dosar de autoarea excepției și de părți, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

20. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

21. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 41 alin. (1) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 933 din 13 octombrie 2004, care au următorul cuprins: „Dreptul de concesiune asupra terenului se transmite în caz de succesiune sau de înstrăinare a construcției pentru a cărei realizare acesta a fost constituit. În aceleași condiții se transmite și autorizația de construire.”

22. În opinia autoarei excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor art. 44 din Constituție privind dreptul de proprietate privată.

23. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autoarea excepției susține, în esență, că prevederile art. 41 alin. (1) din Legea nr. 50/1991, care stabilesc că dreptul de concesiune asupra terenului se transmite în caz de succesiune sau de înstrăinare a construcției pentru a cărei realizare acesta a fost constituit și că, în aceleași condiții, se transmite și autorizația de construire, încalcă dreptul fundamental de proprietate privată, deoarece nu reglementează expres situația construcțiilor care au destinația de spații comerciale.

24. În aceste condiții, Curtea constată că, în realitate, critica de neconstituționalitate vizează lămurirea înțelesului termenului de „construcții” din cuprinsul normei juridice supuse controlului de constituționalitate, în vederea aplicării acesteia în speța dedusă judecării. Or, asemenea aspecte țin de modul de interpretare și aplicare a legii de către instanța judecătorească ce soluționează litigiul și nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională. În jurisprudența sa, Curtea a statuat că interpretarea legilor este operațiunea rațională, indispensabilă în procesul aplicării și respectării acestora, având ca scop clarificarea înțelesului normelor juridice sau a câmpului lor de aplicare. Instanțele judecătorești interpretează legea, în mod necesar, în procesul soluționării cauzelor cu care au fost investite, interpretarea fiind faza indispensabilă procesului de aplicare a legii. (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 600 din 14 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 395 din 11 iunie 2009).

25. Totodată, ținând cont de faptul că autoarea excepției motivează pretinsa neconstituționalitate și prin prisma unei omisiuni de reglementare expresă cu privire la construcțiile care au destinația de spații comerciale, excepția este, și din această perspectivă, inadmisibilă, deoarece „Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”, astfel cum stabilește art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 41 alin. (1) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, excepție ridicată de Ioana Costache în Dosarul nr. 3.601/197/2014 al Tribunalului Brașov — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Brașov — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 decembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 822
din 11 decembrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 98 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 98 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Adrian Crăescu în Dosarul nr. 7.006/325/2016 al Judecătoriei Timișoara — Secția II civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 697D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 22 februarie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 7.006/325/2016, **Judecătoria Timișoara — Secția II civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 98 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.**

5. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Adrian Crăescu într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că prevederile legale criticate încalcă dreptul de proprietate privată, deoarece determină aplicarea unor amenzi excesive în raport cu veniturile cetățenilor. Nefiind adaptate la cuantumul veniturilor reale, amenzile aplicate pot cauza prejudicii mari persoanelor fizice.

7. **Judecătoria Timișoara — Secția II civilă** consideră că prevederile legale criticate nu sunt contrare dreptului la proprietate. Stabilirea cuantumului și a criteriilor de individualizare a sancțiunilor este atributul legiuitorului. Textul de lege criticat stabilește un sistem de individualizare a limitelor amenzilor contravenționale raportat la cuantumul salariului minim. Astfel, limitele amenzilor sunt adaptate în funcție de veniturile populației. Textul legal stabilește cinci clase de sancțiuni în care sunt ulterior încadrate faptele contravenționale, în funcție de gravitatea lor. Sancțiunile pornesc de la 2 puncte amendă (20% din salariul minim) și pot ajunge până la 100 de puncte (echivalentul a 10 salarii minime). Amenzile sunt stabilite în funcție de gravitatea concretă a faptei și de o serie de alte criterii menționate în cuprinsul Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor. Aprecierea că modalitatea de stabilire a amenzilor este în ansamblul său neconstituțională este, în opinia instanței, neîntemeiată, din moment ce criteriul avut în vedere de art. 98 este unul obiectiv, neputându-se reține că modalitatea de reglementare constituie o ingerință nejustificată față de dreptul de proprietate.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile art. 98 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 sunt constituționale. Textul de lege criticat nu restrânge în mod nejustificat dreptul de proprietate privată, ci prevede, în deplin acord cu principiile care fundamentează statul de drept, sancționarea unor fapte de încălcare a legii care pun în pericol siguranța circulației rutiere. Potrivit art. 44 alin. (1) din Legea fundamentală, dreptul de proprietate este garantat, iar conținutul și limitele acestui drept sunt stabilite de lege. Aceste dispoziții constituționale, în deplin acord cu cele ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, permit posibilitatea instituirii unor limite legale de exercitare a dreptului de proprietate, pentru protejarea unor interese publice: în interes economic general sau fiscal, în interes edilitar, în interes de salubritate și sănătate publică, în interes social, cultural-istoric, urbanistic și arhitectural, în interesul siguranței și apărării naționale, cu condiția ca aceste limitări legale să nu atingă însăși substanța

dreptului de proprietate. Face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 575 din 3 noiembrie 2005.

10. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 98 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006. Ulterior sesizării Curții Constituționale, prevederile art. 98 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 au fost completate prin art. 37 din capitolul II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 973 din 7 decembrie 2017, și art. IX din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2018 privind prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 963 din 14 noiembrie 2018. Având în vedere că în cauza dedusă judecării instanței judecătorești au produs efecte juridice prevederile art. 98 în forma anterioară completărilor menționate, Curtea, în lumina Deciziei sale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, urmează a analiza constituționalitatea acestor prevederi legale, care au următorul cuprins: „(1) *Amenzile contravenționale se stabilesc în cuantumul determinat de valoarea numărului punctelor-amendă aplicate.*

(2) *Un punct-amendă reprezintă valoric 10% din salariul minim brut pe economie, stabilit prin hotărâre a Guvernului.*

(3) *Contravențiilor prevăzute în prezenta ordonanță de urgență li se stabilesc clase de sancțiuni cărora le corespunde un număr de puncte-amendă, în funcție de gravitatea faptelor și de pericolul social pe care acestea îl prezintă.*

(4) *Clasele de sancțiuni sunt următoarele:*

a) *clasa I — 2 sau 3 puncte-amendă;*

b) *clasa a II-a — 4 sau 5 puncte-amendă;*

c) *clasa a III-a — de la 6 la 8 puncte-amendă;*

d) *clasa a IV-a — de la 9 la 20 puncte-amendă;*

e) *clasa a V-a — de la 21 la 100 puncte-amendă.*

(5) *Contravențiile prevăzute la clasa a V-a de sancțiuni se aplică persoanelor juridice.”*

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Adrian Crăescu în Dosarul nr. 7.006/325/2016 al Judecătoriei Timișoara — Secția II civilă și constată că prevederile art. 98 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Timișoara — Secția II civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 decembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

13. În opinia autorului excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor art. 44 din Constituție privind dreptul de proprietate privată.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 98 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 reglementează punctele-amendă corespunzătoare claselor de sancțiuni contravenționale stabilite în cazul faptelor care încalcă regulile privind circulația pe drumurile publice. Curtea observă că soluția legislativă cuprinsă în prevederile art. 98 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 a mai format obiect al controlului de constituționalitate, exercitat în raport cu dispozițiile art. 44 din Constituție, iar prin Decizia nr. 575 din 3 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.111 din 8 decembrie 2005, instanța de contencios constituțional a respins excepția de neconstituționalitate. Cu acel prilej, Curtea a statuat că stabilirea unor amenzi nu are semnificația unui transfer de proprietate care să încalce Constituția, ci este consecința săvârșirii unor fapte ilegale sancționate de lege, în cuantumul apreciat de legiuitor în funcție de gravitatea și frecvența faptelor respective.

15. De asemenea, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că dreptul de proprietate privată nu este un drept absolut, așa încât, potrivit art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, conținutul și limitele acestuia sunt stabilite de lege. De altfel, în susținerea acestei concepții, și alin. (7) al aceluiași articol obligă proprietarul „la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului”, îi revin. Așa fiind, nu se poate reține că prin instituirea unei sancțiuni contravenționale în sarcina persoanelor fizice ori juridice se aduce atingere dreptului de proprietate, chiar dacă în mod automat executarea contravenției înseamnă diminuarea patrimoniului (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 407 din 8 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 716 din 21 noiembrie 2013).

16. Curtea a mai reținut că textele de lege criticate nu restrâng drepturi constituționale, ci prevăd, în deplin acord cu principiile care fundamentează statul de drept, sancționarea unor fapte de încălcare a legii care pun în pericol siguranța circulației rutiere, în scopul prevăzut încă din primul articol al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, respectiv „asigurarea desfășurării fluente și în siguranță a circulației pe drumurile publice, precum și ocrotirea vieții, integrității corporale și a sănătății persoanelor participante la trafic sau aflate în zona drumului public, protecția drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor respective, a proprietății publice și private, cât și a mediului”. Așa fiind, reglementarea unor sancțiuni contravenționale pentru încălcarea acestor reguli este deplin justificată din perspectiva interesului general ocrotit (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 365 din 22 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 332 din 13 mai 2011).

17. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția pronunțată, precum și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 823

din 11 decembrie 2018

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 109 alin. (2)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 109 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Petrică Cristea în Dosarul nr. 1.750/312/2016 al Judecătoriei Slobozia și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 736D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 827D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.109 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, excepție ridicată de Vasile Dobre în Dosarul nr. 13.142/180/2016 al Judecătoriei Bacău — Secția civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 827D/2017 la Dosarul nr. 736D/2017, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

7. Prin Încheierea din 17 ianuarie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 1.750/312/2016, **Judecătoria Slobozia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 109 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.**

8. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Petrică Cristea într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

9. Prin Încheierea din 21 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 13.142/180/2016, **Judecătoria Bacău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 109 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002.**

10. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Vasile Dobre într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii

împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

11. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia susțin, în esență, că nu există niciun text de lege care să reglementeze specializarea agenților constatați de a opera cu aparatele tehnice omologate și verificate metrologic. Susțin că, anterior, exista o astfel de reglementare în cuprinsul Ordinului directorului general al Biroului Român de Metrologie Legală nr. 301/2005, care a fost însă abrogat prin Ordinul directorului general al Biroului Român de Metrologie Legală nr. 187/2009 privind modificarea și completarea Normei de metrologie legală NML 021-05 „Aparate pentru măsurarea vitezei de circulație a autovehiculelor (cinemometre)”, aprobată prin Ordinul directorului general al Biroului Român de Metrologie Legală nr. 301/2005. Această împrejurare, în opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, creează prezumția rezonabilă că judecătorul este pus în imposibilitatea de a verifica calificarea agentului constator și specializarea sa în acest domeniu, de a lucra cu aparate calibrate, ce necesită condiții speciale de amplasare, în strictă legătură cu măsurătorile de viteză. Autorii consideră că, în materia pregătirii operatorului radar, instanța trebuie să aibă acces necondiționat la actul normativ ce reglementează statutul operatorului radar, obligațiile, regulile ce trebuie respectate de operatorul radar și, evident, sancțiunile în cazul nerespectării obligațiilor și regulilor stipulate. Așa fiind, autorii consideră că se impune reglementarea publică a unor norme de natură să califice ori să controleze activitatea agenților constatați care manipulează mijloace tehnice omologate. În susținerea excepției este invocată Decizia Curții Constituționale nr. 392 din 2 iulie 2014.

12. **Judecătoria Slobozia** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Prevederile legale criticate se referă la posibilitatea ca faptele contravenționale să fie constatate și cu ajutorul unor mijloace tehnice certificate sau mijloace tehnice omologate și verificate metrologic. Or, funcționarea acestor mijloace tehnice este reglementată de Norma de metrologie legală NML 021-05 „Aparate pentru măsurarea vitezei de circulație a autovehiculelor (cinemometre)”, aprobată prin Ordinul directorului general al Biroului Român de Metrologie Legală nr. 301/2005, act normativ ce a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.102 și 1.102 bis din 7 decembrie 2005.

13. **Judecătoria Bacău — Secția civilă** apreciază că, în raport cu motivele expuse, excepția este neîntemeiată. Astfel cum a fost dezvoltat în argumentarea excepției, motivele vizează pregătirea operatorilor radar care utilizează aceste dispozitive, și nu însăși legalitatea dispozitivelor folosite. Cu privire la aceste mijloace tehnice utilizate, instanța judecătorească are în vedere considerentele reținute în Decizia Curții Constituționale nr. 606 din 6 mai 2010 și constată că toate împrejurările prin care s-a constatat contravenția reprezintă o chestiune de apreciere a temeiniciei și legalității procesului-verbal.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. Deși autorii excepției invocă în cuprinsul cererii prevederile art. I alin. (5) din Constituție, prin conținutul său, critica de neconstituționalitate nu este motivată sub aspectul pretinsului raport de contrarietate dintre textul legal

criticat și norma constituțională invocată, ceea ce contravine art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și conduce la aprecierea ca inadmisibilă a prezentei excepții. Pe de altă parte, criticile avansate de autorul excepției relevă aspecte ce țin de lipsa unor norme subsecvente sau adiacente obiectului de reglementare al textului criticat, iar instanța de contencios constituțional veghează la concordanța actelor prevăzute de art. 2 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 cu Legea fundamentală, neavând competența de a se pronunța asupra modului de aplicare și de interpretare a unor dispoziții legale, respectiv de a suplini lipsa unor reglementări.

16. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile art. 109 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 sunt constituționale. Prevederile legale supuse controlului de constituționalitate nu sunt lipsite de claritate, ci, dimpotrivă, acestea îndeplinesc cerințele instituite de Constituție, permițând destinatarului normei legale să-și adapteze conduita astfel încât să nu suporte aplicarea sancțiunilor contravenționale instituite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002. În realitate, autorii excepției de neconstituționalitate abordează problema constatării contravențiilor cu ajutorul mijloacelor tehnice certificate sau mijloacelor tehnice omologate din prisma modului de interpretare și aplicare a legii, aducând în discuție elemente care nu țin de neconstituționalitatea legii. În privința prevederilor art. 124 alin. (1)—(3) din Constituție, consideră că acestea nu au incidență în cauză.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 109 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, care au următorul cuprins: „*Constatarea*

contravențiilor se poate face și cu ajutorul unor mijloace tehnice certificate sau mijloace tehnice omologate și verificate metrologic, consemnându-se aceasta în procesul-verbal de constatare a contravenției.”

20. În opinia autorilor excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor și art. 124 alin. (3), potrivit căruia „*Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii*”.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că s-a mai pronunțat asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 109 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, invocată din perspectiva unor critici similare și prin raportare la aceleași norme din Legea fundamentală, și a constatat că excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, este inadmisibilă. În acest sens sunt, spre exemplu, Decizia nr. 269 din 27 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 14 iulie 2017, Decizia nr. 484 din 27 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din 18 ianuarie 2018, și Decizia nr. 791 din 5 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 335 din 17 aprilie 2018.

22. Curtea constată că nici în prezentele cauze autorii excepției nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate, ci aceștia sunt nemulțumiți de faptul că nu există „niciun text de lege care să reglementeze specializarea agenților constatori de a opera cu aparatele tehnice omologate și verificate metrologic”, astfel încât, din perspectiva criticii formulate, se are în vedere, de fapt, o omisiune legislativă. Or, o astfel de critică, prin care se tinde la completarea prevederilor legale ce fac obiectul excepției, excedează competenței instanței de contencios constituțional, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, se pronunță numai asupra constituționalității prevederilor legale, fără a le putea modifica sau completa.

23. Curtea observă, totodată, că autorii excepției de neconstituționalitate nu indică în ce anume constă contrarietatea normei legale criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 cu dispozițiile constituționale invocate, excepția fiind astfel nemotivată, din perspectiva prevederilor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „*Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate*”.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 109 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Petrică Cristea în Dosarul nr. 1.750/312/2016 al Judecătoriei Slobozia și de Vasile Dobre în Dosarul nr. 13.142/180/2016 al Judecătoriei Bacău — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Slobozia și Judecătoriei Bacău — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 decembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ordinului președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 138/2010 privind aprobarea tarifelor percepute pentru actele eliberate de Agenția Națională pentru Resurse Minerale în domeniul minier

Având în vedere Referatul de aprobare înregistrat la Direcția generală gestionare evaluare și concesionare resurse/rezerve minerale. Integrare europeană cu nr. 300.094/5.02.2019,

în temeiul art. 2 lit. e) și al art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, cu modificările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 138/2010 privind aprobarea tarifelor percepute pentru actele eliberate de Agenția Națională pentru Resurse Minerale în domeniul minier, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 6 octombrie 2010, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La anexa nr. 1 categoria A2, după litera i) se introduce o nouă literă, litera j), cu următorul cuprins:

„j) aviz la planul de gestionare a deșeurilor.”

2. La anexa nr. 1 categoria A2, ultimul paragraf se modifică și va avea următorul cuprins:

„Modul de tarifare a actelor din categoria A2 lit. a)—j) este menționat în anexele nr. 3—8 la ordin.”

3. Anexa nr. 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

ANEXA Nr. 2

FUNDAMENTAREA

tarifelor pentru actele eliberate de Agenția Națională pentru Resurse Minerale,
prevăzute la categoria A1 lit. a)—g) din anexa nr. 1 la ordin

Nr. crt.	Litera	Numărul de ore	Costul/oră (lei/oră)	Tariful rotunjit (lei)
1.	a)	20	160,00	3.200,00
2.	b)	60	160,00	9.600,00
3.	c)	24	160,00	3.840,00
4.	d)	50	160,00	8.000,00
5.	e)	24	160,00	3.840,00
6.	f)	60	160,00	9.600,00*)
7.	g ¹⁾	50	160,00	8.000,00
8.	g ²⁾	60	160,00	9.600,00

*) Pentru persoanele fizice care solicită recuperarea aurului din aluviuni, conform art. 30 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, se aplică diminuat cu 50%.”

4. Anexa nr. 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

ANEXA Nr. 3

FUNDAMENTAREA

tarifelor pentru actele eliberate de Agenția Națională pentru Resurse Minerale,
prevăzute la categoria A2 lit. a) din anexa nr. 1 la ordin

Nr. crt.	Suprafața perimetrului	Numărul de ore	Costul/oră (lei/oră)	Tariful rotunjit (lei)
1.	1,0 km ²	4	160,00	640,00
2.	1,0—10 km ²	8	160,00	1.280,00
3.	10—100 km ²	12	160,00	1.920,00
4.	100—1.000 km ²	16	160,00	2.560,00
5.	peste 1.000 km ²	24	160,00	3.840,00”

5. Anexa nr. 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ANEXA Nr. 4

FUNDAMENTAREA
tarifelor pentru actele eliberate de Agenția Națională pentru Resurse Minerale,
prevăzute la categoria A2 lit. b) din anexa nr. 1 la ordin

Litera	Numărul de ore	Costul/oră (lei/oră)	Tariful rotunjit (lei)
b)	35	160,00	5.600,00”

6. Anexa nr. 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ANEXA Nr. 5

FUNDAMENTAREA
tarifelor pentru actele eliberate de Agenția Națională pentru Resurse Minerale,
prevăzute la categoria A2 lit. c) din anexa nr. 1 la ordin

Nr. crt.	Gradul de complexitate	Numărul de ore	Costul/oră (lei/oră)	Tariful rotunjit (lei)
1.	I-1 II-1 III-1	32	160,00	5.120,00
2.	I-1 II-1 III-2	35	160,00	5.600,00
3.	I-1 II-1 III-3	42	160,00	6.720,00
4.	I-1 II-2 III-1	35	160,00	5.600,00
5.	I-1 II-2 III-2	39	160,00	6.240,00
6.	I-1 II-2 III-3	45	160,00	7.200,00
7.	I-1 II-3 III-1	42	160,00	6.720,00
8.	I-1 II-3 III-2	45	160,00	7.200,00
9.	I-1 II-3 III-3	53	160,00	8.480,00
10.	I-2 II-1 III-1	35	160,00	5.600,00
11.	I-2 II-1 III-2	39	160,00	6.240,00
12.	I-2 II-1 III-3	45	160,00	7.200,00
13.	I-2 II-2 III-1	39	160,00	6.240,00
14.	I-2 II-2 III-2	42	160,00	6.720,00
15.	I-2 II-2 III-3	49	160,00	7.840,00
16.	I-2 II-3 III-1	45	160,00	7.200,00
17.	I-2 II-3 III-2	49	160,00	7.840,00
18.	I-2 II-3 III-3	56	160,00	8.960,00
19.	I-3 II-1 III-1	42	160,00	6.720,00
20.	I-3 II-1 III-2	45	160,00	7.200,00
21.	I-3 II-1 III-3	53	160,00	8.480,00
22.	I-3 II-2 III-1	45	160,00	7.200,00
23.	I-3 II-2 III-2	49	160,00	7.840,00
24.	I-3 II-2 III-3	56	160,00	8.960,00
25.	I-3 II-3 III-1	53	160,00	8.480,00
26.	I-3 II-3 III-2	56	160,00	8.960,00
27.	I-3 II-3 III-3	63	160,00	10.080,00”

7. Anexa nr. 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ANEXA Nr. 6

FUNDAMENTAREA
tarifelor pentru actele eliberate de Agenția Națională pentru Resurse Minerale,
prevăzute la categoria A2 lit. d) din anexa nr. 1 la ordin

Litera	Numărul de ore	Costul/oră (lei/oră)	Tariful rotunjit (lei)
d)	40	160,00	6.400,00”

8. Anexa nr. 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ANEXA Nr. 7

FUNDAMENTAREA
tarifelor pentru actele eliberate de Agenția Națională pentru Resurse Minerale,
prevăzute la categoria A2 lit. e) din anexa nr. 1 la ordin

Nr. crt.	Încadrare	Numărul de ore	Costul/oră (lei/oră)	Tariful rotunjit (lei)
1.	I/1	53	160,00	8.480,00
2.	I/2	42	160,00	6.720,00
3.	I/3	32	160,00	5.120,00
4.	II/1	21	160,00	3.360,00
5.	II/2	11	160,00	1.760,00”

9. Anexa nr. 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ANEXA Nr. 8

FUNDAMENTAREA
tarifelor pentru actele eliberate de Agenția Națională pentru Resurse Minerale,
prevăzute la categoria A2 lit. f)—i) din anexa nr. 1 la ordin

Nr. crt.	Gradul de complexitate	Numărul de ore	Costul/oră (lei/oră)	Tariful rotunjit (lei)
1.	I-1 II-1	32	160,00	5.120,00
2.	I-1 II-2	35	160,00	5.600,00
3.	I-1 II-3	39	160,00	6.240,00
4.	I-2 II-1	42	160,00	6.720,00
5.	I-2 II-2	45	160,00	7.200,00
6.	I-2 II-3	49	160,00	7.840,00
7.	I-3 II-1	53	160,00	8.480,00
8.	I-3 II-2	56	160,00	8.960,00
9.	I-3 II-3	63	160,00	10.080,00”

10. Anexa nr. 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ANEXA Nr. 9

FUNDAMENTAREA
tarifelor pentru actele eliberate de Agenția Națională pentru Resurse Minerale,
prevăzute la categoria A3 din anexa nr. 1 la ordin

a) Tarife practicate substanțelor prevăzute de Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția apelor geotermale, gazelor care le însoțesc și apelor minerale naturale și terapeutice

Nr. crt.	Gradul de complexitate			Numărul de ore	Costul/oră (lei/oră)	Tariful rotunjit*) (lei)
Clasa I						
1.	I-1	II-1	III-1	114	160,00	18.240,00
2.	I-1	II-1	III-2	127	160,00	20.320,00
3.	I-1	II-1	III-3	152	160,00	24.320,00
4.	I-1	II-2	III-1	127	160,00	20.320,00
5.	I-1	II-2	III-2	139	160,00	22.240,00
6.	I-1	II-2	III-3	165	160,00	26.400,00
7.	I-1	II-3	III-1	152	160,00	24.320,00
8.	I-1	II-3	III-2	165	160,00	26.400,00
9.	I-1	II-3	III-3	190	160,00	30.400,00
Clasa II						
10.	I-2	II-1	III-1	127	160,00	20.320,00
11.	I-2	II-1	III-2	139	160,00	22.240,00
12.	I-2	II-1	III-3	165	160,00	26.400,00
13.	I-2	II-2	III-1	139	160,00	22.240,00

Nr. crt.	Gradul de complexitate			Numărul de ore	Costul/oră (lei/oră)	Tariful rotunjit*) (lei)
14.	I-2	II-2	III-2	152	160,00	24.320,00
15.	I-2	II-2	III-3	177	160,00	28.320,00
16.	I-2	II-3	III-1	165	160,00	26.400,00
17.	I-2	II-3	III-2	177	160,00	28.320,00
18.	I-2	II-3	III-3	203	160,00	32.480,00
Clasa III						
19.	I-3	II-1	III-1	152	160,00	24.320,00
20.	I-3	II-1	III-2	165	160,00	26.400,00
21.	I-3	II-1	III-3	190	160,00	30.400,00
22.	I-3	II-2	III-1	165	160,00	26.400,00
23.	I-3	II-2	III-2	177	160,00	28.320,00
24.	I-3	II-2	III-3	203	160,00	32.480,00
25.	I-3	II-3	III-1	190	160,00	30.400,00
26.	I-3	II-3	III-2	203	160,00	32.480,00
27.	I-3	II-3	III-3	228	160,00	36.480,00

*) Tarifele menționate în prezenta anexă la lit. a), încadrate după criteriul II. a) „Tipul lucrărilor și volumul acestora” al categoriei B.2 din anexa nr. 1 la ordin (aplicabile substanțelor prevăzute de Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția apelor geotermale, gazelor care le însoțesc, apelor minerale naturale și terapeutice), sunt valabile pentru o perioadă de concesiune de la 0 ani la 10 ani.

Dacă perioada de concesiune este cuprinsă între 10 ani și 15 ani, tariful se majorează cu 25%.

Dacă perioada de concesiune este cuprinsă între 15 ani și 20 de ani, tariful se majorează cu 50%.

b) Tarife practicate apelor geotermale, gazelor care le însoțesc, apelor minerale naturale și terapeutice

Nr. crt.	Gradul de complexitate			Numărul de ore	Costul/oră (lei/oră)	Tariful rotunjit (lei)
Clasa I						
1.	I-1	II-1	III-1	80	160,00	12.800,00
2.	I-1	II-1	III-2	89	160,00	14.240,00
3.	I-1	II-1	III-3	106	160,00	16.960,00
4.	I-1	II-2	III-1	89	160,00	14.240,00
5.	I-1	II-2	III-2	97	160,00	15.520,00
6.	I-1	II-2	III-3	116	160,00	18.560,00
7.	I-1	II-3	III-1	106	160,00	16.960,00
8.	I-1	II-3	III-2	116	160,00	18.560,00
9.	I-1	II-3	III-3	133	160,00	21.280,00
Clasa II						
10.	I-2	II-1	III-1	89	160,00	14.240,00
11.	I-2	II-1	III-2	97	160,00	15.520,00
12.	I-2	II-1	III-3	116	160,00	18.560,00
13.	I-2	II-2	III-1	97	160,00	15.520,00
14.	I-2	II-2	III-2	106	160,00	16.960,00
15.	I-2	II-2	III-3	124	160,00	19.840,00
16.	I-2	II-3	III-1	116	160,00	18.560,00
17.	I-2	II-3	III-2	124	160,00	19.840,00
18.	I-2	II-3	III-3	142	160,00	22.720,00
Clasa III						
19.	I-3	II-1	III-1	106	160,00	16.960,00
20.	I-3	II-1	III-2	116	160,00	18.560,00
21.	I-3	II-1	III-3	133	160,00	21.280,00
22.	I-3	II-2	III-1	116	160,00	18.560,00
23.	I-3	II-2	III-2	124	160,00	19.840,00
24.	I-3	II-2	III-3	142	160,00	22.720,00
25.	I-3	II-3	III-1	133	160,00	21.280,00
26.	I-3	II-3	III-2	142	160,00	22.720,00
27.	I-3	II-3	III-3	160	160,00	25.600,00"

11. Anexa nr. 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ANEXA Nr. 10

LISTA

cuprinzând tarifele pentru consultarea și utilizarea de date și informații din fondul geologic național referitoare la resurse minerale prevăzute la categoria A1 lit. h) din anexa nr. 1 la ordin

Nr. crt.	Specificația	U.M.	Tariful (lei)
1.	Coloane litologice foraj:		
	a) nisipuri, pietrișuri, turbe și nămoluri	m	0,16
	b) ape subterane, minerale, termominerale:		
	b.1) 0—300 m	m	0,35
	b.2) peste 300 m	m	0,78
	c) substanțe metalifere, nemetalifere și cărbuni:		
c.1) 0—300 m	m	0,31	
c.2) 300—700	m	0,59	
c.3) peste 700 m	m	0,90	
2.	Carotaje geofizice:		
	a) treapta <50 m:		
	scara 1:200	m	4,31
	scara 1:1.000	m	3,56
	b) treapta 51—100 m:		
	scara 1:200	m	3,56
	scara 1:1.000	m	2,82
	c) treapta 101—200 m:		
	scara 1:200	m	2,86
	scara 1:1.000	m	2,12
	d) treapta 201—400 m:		
	scara 1:200	m	2,51
	scara 1:1.000	m	1,72
	e) treapta 401—700 m:		
scara 1:200	m	2,39	
scara 1:1.000	m	1,61	
f) treapta 701—1.000 m:			
scara 1:200	m	2,31	
scara 1:1.000	m	1,53	
g) treapta > 1.000 m:			
scara 1:200	m	2,35	
scara 1:1.000	m	1,53	
3.	Cartări:		
	a) lucrări miniere de suprafață	m	8,11
b) lucrări miniere subterane	m	10,42	
4.	Hărți și planuri specifice: geologice, izobate, izopachite, conținuturi, rezerve, orizont, mină:		
	a) scara > 1:500	Km ²	1.688,00
	b) scara 1:500—1:1.000	Km ²	1.150,00
	c) scara 1:1.000—1:7.840	Km ²	350,00
	d) scara 1:7.840—1:5.000	Km ²	132,00
	e) scara < 1:5.000	Km ²	31,00
5.	Secțiuni geologice:		
	a) scara > 1:500	Km	1.688,00
	b) scara 1:500—1:1.000	Km	1.150,00
	c) scara 1:1.000—1:7.840	Km	350,00
	d) scara 1:7.840—1:5.000	Km	132,00
	e) scara < 1:5.000	Km	31,00
6.	Buletine analize de laborator	Parametru analizat	12,85

Nr. crt.	Specificația	U.M.	Tariful (lei)
7.	Documentații (studii, sinteze geologico-miniere): a) studii geologico-miniere a.1) complexitate redusă a.2) complexitate medie a.3) complexitate mare b) sinteze geologico-miniere b.1) complexitate redusă b.2) complexitate medie b.3) complexitate mare	lei/exemplar lei/exemplar lei/exemplar lei/exemplar lei/exemplar lei/exemplar	5.164,00 7.746,00 10.328,00 8.053,00 12.080,00 16.106,00
8.	Consultare documentații (studii, sinteze geologico-miniere) fără extragere de date: a) studii geologico-miniere a.1) complexitate redusă a.2) complexitate medie a.3) complexitate mare b) sinteze geologico-miniere b.1) complexitate redusă b.2) complexitate medie b.3) complexitate mare	lei/oră lei/oră lei/oră lei/oră lei/oră lei/oră	516,00 775,00 1.033,00 805,00 1.208,00 1.611,00"

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Gigi Dragomir

București, 14 februarie 2019.
Nr. 138.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

